

Ordføreren (Knud Kristensen): Jeg kan fuldt ud tiltræde den Begrundelse, som den højtærede Minister gav af sin Stilling overfor de Ændringsforslag, som er stillet fra radikal og konservativ Side, nemlig den, at Spørgsmaalet ikke har været underkastet en saadan Behandling i Udvalget, at man kan sige, at det er drøftet til Bunds. Jeg vil tilføje endnu en Ting til Begrundelse af min anbefaling af, at man afholder sig fra at stemme med Hensyn til disse Ændringsforslag. Der er efter mit Skøn, saa vidt jeg nu har kunnet sætte mig ind i disse Ændringsforslag i den korte Tid, de faa Minutter, der har været til Raadighed, noget, der taler for, og noget, der taler imod Forslagene. Der er det, der taler for, som det ærede Medlem Hr. Willesen gjorde opmærksom paa, at der utvivlsomt blandt de Mennesker, som her skulde komme ind under en vis offentlig Støtte, er Folk, som efter Lovforslaget, som det vil være uden disse Ændringsforslag, kan komme ind i Arbejdsløshedskasserne og derigennem faa Støtte baade til den ordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse og til den ekstraordinære. Det synes mig da at være en Grund til at komme dem til Hjælp, at de afstaar fra den ordinære Støtte, at de vil hjælpe sig selv. Men der er ogsaa noget, der taler imod Ændringsforslagene, og dette var det ærede Medlem Hr. Willesen ikke opmærksom paa. Det ærede Medlem sagde, at han havde nu faaet Oplysninger, der havde bortvejet de Betæneligheder, han havde næret under Lovforslagets anden Behandling. Men hvor kan det ærede Medlem sige dette? Man taler om, at det er Funktionærerne, det her drejer sig om. Men der staar ikke i Ændringsforslagene — og det er ogsaa et Tegn paa, at det er umodne Forslag — noget som helst om, at Ændringsforslagene angaar Funktionærerne eller Funktionærklasserne; der er ikke opstillet nogen som helst Begrænsning med Hensyn til, hvem der kan oprette de omhandlede Arbejdsløshedskasser. Det er Ministerens Skøn, der skal være det afgørende. Og det vil sige, at Lovgivningsmagten skal give fuldstændig fri Bane for en Udvidelse paa dette Omraade. Der er ingen Tvivl om, at hvis disse Ændringsforslag vedtages, vil Lovgivningsmagten give sit Samtykke til, at der aabnes Adgang for betydelige Samfundsklasser i vort Land, som nu ikke kan faa Del i Arbejdsløshedsunderstøttelserne, til at faa Del deri. Derfor siger jeg til det ærede Medlem Hr. Willesen: Jeg tror, det ærede Medlem endnu en Gang skulde tage dette Spørgsmaal under Over-

vejelse; jeg tror ikke, han har faaet det gennemtænkt til Bunds. Det er maaske, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde, ikke en Udvidelse i økonomisk Henseende, der er Tale om; men det er en Udvidelse, der bestaar i, at vi aabner Adgang for nye Befolkningsklasser til at faa Del i Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Det synes mig, at dette er i høj Grad betænkeligt. Og da vi nu, som den højtærede Minister sagde, ikke har haft Tid til en virkelig saglig Overvejelse af disse Ændringsforslag, og da der efter vor Opfattelse er noget, der taler for Forslagene, og noget, der taler imod dem, skal jeg ligesom den højtærede Minister anbefale Tingets Medlemmer at undlade at stemme med Hensyn til disse Ændringsforslag.

C. J. F. Sven: De fleste Sager kan jo ses fra flere Sider, og der er i og for sig ikke noget mærkeligt i, at Venstre og den højtærede Minister ikke kan tiltræde de her stillede Ændringsforslag. Hvad jeg derimod har vanskeligere ved at forstaa, er den Begrundelse, hvormed Ministeren og Partiet gaar imod disse Ændringsforslag. Sagen udviklede sig jo saaledes, at vi efter den højtærede Ministers indtrængende Henstilling tog vore Ændringsforslag tilbage ved anden Behandling, idet det udtrykkelig blev sagt, at Sagen vilde blive overvejet velvilligt mellem anden og tredie Behandling. Men det ærede Medlem Hr. Dahlgaard pointerede, at han forbeholdt sig Ret til at genoptage Ændringsforslaget, og vor Tilbagetagelse skete under samme Forudsætning. Derefter er der mellem anden og tredie Behandling ført en Forhandling med den højtærede Minister, under hvilken det har vist sig, at de venlige Ord ved anden Behandling ikke kunde føre videre end til et Løfte om at ville undersøge og overveje det her fremdragne Spørgsmaal. Dette var os imidlertid ikke tilstrækkeligt, og derfor har vi stillet de foreliggende Ændringsforslag.

Nu siger den højtærede Minister, at disse Ændringsforslag er stillet i yderste Øjeblik, der har ikke været Tid til at sætte sig ind i dem. Ja, jeg maa nu minde om, hvad der skete her i dette høje Ting for kort Tid siden: den højtærede Indenrigsminister kom med et Lovforslag om Ændringer i Boligloven, og dette Lovforslag blev ændret Gang paa Gang her i Tinget, og der faldt Udtalelser om, at det kunde ændres — jeg tror næsten paa Vejen fra Folketinget til Landstinget. Den Gang frembød det ingen Vanskelighed for den